

Sentencja

- 1) Wykładni postanowienia art. 81 WE i przepisu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu należy dokonywać w ten sposób, że w ramach postępowania wszczętego po dniu 1 maja 2004 r. nie znajdują one zastosowania do kartelu, który przed tą datą wywarł skutki na terytorium państwa członkowskiego, które przystąpiło do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.
- 2) Wszczęcie przez Komisję Europejską, na mocy rozdziału III rozporządzenia nr 1/2003, postępowania w przedmiocie kartelu nie pozbawia — zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003 w związku z art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia — organu ochrony konkurencji danego państwa członkowskiego kompetencji w zakresie wymierzenia, na podstawie krajowego prawa konkurencji, kary z tytułu antykonkurencyjnych skutków, jakie kartel ten wywarł na terytorium tego państwa członkowskiego w okresie przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej.

Nażalenie przez krajowy organ ochrony konkurencji danego państwa członkowskiego grzywnien na przedsiębiorstwa uczestniczące w kartelu w celu wymierzenia kary z tytułu antykonkurencyjnych skutków, jakie kartel ten wywarł na jego terytorium przed przystąpieniem do Unii Europejskiej, nie jest sprzeczne z zasadą *ne bis in idem* w sytuacji, gdy celem grzywnien nałożonych na członków tego kartelu na mocy decyzji Komisji, przyjętej przed wydaniem decyzji krajowego organu ochrony konkurencji, nie było wymierzenie kary z tytułu tych skutków.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Marcellowi Coście (C-72/10), Ugowi Cifonemu (C-77/10)

(Sprawy połączone C-72/10 i C-77/10) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry hazardowe — Przyjmowanie zakładów na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Konsekwencje wynikające z naruszenia prawa Unii przy udzielaniu koncesji — Wydanie 16 300 dodatkowych koncesji — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zasada pewności prawa — Ochrona posiadaczy wcześniejszych koncesji — Przepisy krajowe — Minimalne odległości obowiązujące między punktami przyjmowania zakładów — Dopuszczalność — Działalność transgraniczna podobna do działalności objętej koncesją — Zakaz w przepisach krajowych — Dopuszczalność)

(2012/C 98/05)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Działalność obejmująca przyjmowanie zakładów — Przepisy krajowe uzależniające wykonywanie tej działalności od uzyskania zezwolenia i licencji bezpieczeństwa publicznego — Ochrona przyznana podmiotom, które uzyskały zezwolenia i licencje w wyniku procedur ich udzielania, w ramach których bezprawnie wykluczono inne podmioty działające w tym sektorze — Zgodność z art. 43 WE i 49 WE

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE, jak również zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które z naruszeniem prawa Unii wykluczyło określoną kategorię podmiotów gospodarczych z możliwości uzyskania koncesji na wykonywanie danej działalności gospodarczej i które zmierza do zaradzenia temu naruszeniu, organizując przetarg na znaczną liczbę nowych koncesji, chroniło pozycję rynkową uzyskaną przez działające już podmioty gospodarcze, w szczególności poprzez ustanowienie minimalnych odległości między punktami zakładanymi przez nowych koncesjonariuszy a punktami działających już podmiotów.
- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie temu, by nakładano sankcje za prowadzenie bez koncesji lub zezwolenia policji zorganizowanej działalności w zakresie przyjmowania zakładów na osoby powiązane z podmiotem, który został wykluczony z przetargu z naruszeniem prawa Unii, nawet po przeprowadzeniu nowego przetargu mającego zaradzić temu naruszeniu prawa Unii, ponieważ wspomniany przetarg i wynikające z niego udzielenie nowych koncesji nie zaradziły skutecznie niezgodnemu z prawem wykluczeniu wspomnianego podmiotu z poprzedniego przetargu.
- 3) Z art. 43 WE i 49 WE, zasady równego traktowania, obowiązku przejrzystości oraz zasady pewności prawa wynika, że warunki i zasady przetargu, takiego jak przetarg będący przedmiotem sporu w sprawach przed sądem krajowym, a w szczególności przepisy przewidujące cofnięcie koncesji wydanych na zakończenie takiego przetargu, takie jak przepisy zawarte w art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 projektu umowy między autonomiczną administracją monopolii państwowych a podmiotem otrzymującym koncesję dotyczącą gier hazardowych w zakresie imprez innych niż wyścigi konne, powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, a ocena tego należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.